

Шановні делегати!

Сьогодні ми будемо обирати голову Профспілки.

Голова ПМГУ – це не просто статус чи посада, це насамперед публічна особа, яка представляє Профспілку в діалозі з органами влади, роботодавцями, іншими профспілками, отримавши п'ятирічний аванс довіри на З'їзді.

Для того, щоб вести діалог на рівних, нам потрібно бути сильними, чесними та професійними.

Переговори ведуть із сильними – слабких просто інформують про прийняті рішення.

Наші первинні організації здатні гідно представляти працівників. Проте їхні голови, профкоми та весь профактив мають постійно відчувати захист, підтримку та допомогу всієї профспілкової структури на рівні територіальних осередків, Центральної ради та професійної команди апарату ПМГУ на чолі з головою.

Голова та апарат Профспілки зобов'язані безпосередньо працювати з людьми на місцях, щоб розуміти та допомагати вирішувати їхні проблеми, знати про них не лише з сухих цифр та кольорових звітів, а й від членів Профспілки.

Цього не замінить жодна інша технологія роботи.

Доступність та відкритість – один з принципів роботи, який не можна забувати або ігнорувати. **«Постав питання**

голови ПМГУ» має бути не віртуальною кнопкою на сайті, а реальною можливістю члена Профспілки.

Працювати нам доведеться в новому та складному законодавчому полі регулювання трудових відносин, колективних переговорів і трудових спорів, вирішувати в нових правових умовах таке важке для нашої галузі питання, як збереження життя та здоров'я працівників.

Значне посилення Технічної та Правової інспекцій праці – невідкладне завдання.

Системна робота з колективними договорами та угодами, підготовка професійних профспілкових переговорників – пріоритети на найближчі десятиліття.

Цифрові рішення та посилення комунікації з членами Профспілки – головний інструмент реалізації наших завдань.

Я завжди оперативно та без зайвих слів або повчань працював над вирішенням найскладніших питань в роботі наших організацій. І надалі будемо разом з командою працювати в такому ж режимі.

Наша Профспілка постійно адаптується до нових реалій – економічних, політичних, воєнних.

Тепер нам потрібно бути готовими до суттєвого ослаблення Федерації профспілок України або ж в альтернативі – реформування цього надважливого об'єднання

на принципах пріоритету інтересів працівників та діючих профспілок, а не бізнесових та політичних бажань окремих осіб.

Чергові концепції управління вже не допоможуть, потрібні лише кардинальні зміни.

Слово нашої Профспілки вагоме, потрібно лише тримати позицію.

Гарантую, що Профспілка продовжить активно брати участь в законопроектній та переговорній роботі на національному рівні спільно з тими лідерами профспілок та ФПУ, які віддані профспілковій, правозахисній справі.

А захисту та підтримки Профспілки потребують не лише працівники, а й наші військові та ветерани.

Тому витрачати час на участь в наглядових радах підприємств, які створені та контролюються ФПУ, не буду, ПМГУ немає чого там робити. Профспілка – не бізнес.

Проблема нашої найменшої організації завжди буде для мене важливішою, ніж багатогодинні наради з абстрактних тем.

Коли говорять про Профспілку металургів і гірників, то в першу чергу відзначають професіоналізм. Але будемо чесними – світ настільки динамічний, що вчитись нам потрібно постійно, а точніше – все життя.

20 років тому я очолив один з найскладніших відділів апарату Федерації профспілок України – з питань оплати праці, що було неабияким викликом для профспілкових традицій, тому знаю: керівнику потрібно вчитись ще більше, щоб з ним було, складно, але цікаво працювати.

Маємо ставати організаційно сильнішими. Сильнішими саме через посилення кадрової роботи, якісної підготовки сьогоденних та майбутніх лідерів.

Молодь, в тому числі й студентську, потрібно залучати до профспілкової роботи вже сьогодні, бо це не лише майбутнє - це шанс на виживання Профспілки.

Кадри потрібно ростити та виховувати, дбати про спадковість знань і практики у профспілковій справі, а не відштовхувати молодих лідерів.

Хочу, щоб і в молоді, і людей старшого віку слова «Профспілка металургів і гірників України» викликали повагу та гордість. Так і буде.

В міжнародній роботі пріоритет віддамо навчанню профлідерів з місць, а не статусним закордонним засіданням без результатів.

Суттєво посилимо співпрацю з Міжнародною організацією праці в напрямі розвитку та відкриття нових можливостей для навчальних програм.

Від міжнародних профоб'єднань будемо просити підтримки в першу чергу організацій Профспілки, а не міфічних планів відбудови, в яких про нас навіть слова немає. Ну й, звісно, не будемо використовувати порядних людей в дешевій агітації.

Необхідно підтримувати довіру до Профспілки як в трудових колективах, так і в суспільстві.

Довіра вибудовується тяжко – і не в «глушині» київських або дніпровських кабінетів, а безпосередньо в первинних організаціях, які несуть на собі найважчий тягар профспілкової роботи. Проте руйнується вона швидко.

Абсолютно переконаний - лише маючи довіру людей та відчуваючи їхню підтримку, можна вести на рівних діалог з органами влади та компаніями галузі.

Без довіри посада голови ПМГУ – це лише назва, за яку не варто чіплятись.

Вдячний за підтримку територіальним організаціям, які запропонували мою кандидатуру для обрання на посаду голови Профспілки. Щиро поважаю позицію тих організацій, які цього не зробили або підтримали інших кандидатів.

Шановні делегати, колеги, друзі! Мій життєвий принцип:
«Коли не знаєш що робити, роби крок вперед»!

Повірте – разом зможемо багато!

Дякую!